

23 Mannen med vattenkrukan

{biblink} Mark 14:13

Man hade inte vår tids könsrollsdebatt. Det var kvinnfolk som bar vatten. Men eftersom hans mor var änka och inte hade någon annan än sin ende son att skicka, medan hon själv var upptagen av påskbestyren, så fick det gå. Bara nu ingen av kamraterna fick se honom.

Mästaren hade i sitt profetiska vetande kännedom om situationen. Och än en gång blev det, liksom i Abrahams historia, uppenbart att en enda liten eller stor lydnadshandling kan leda in i ett evighetssammanhang. Den unge pojken lydnad för sin mor gjorde deras hem till platsen för den första nattvarden.

Jag påstår inte att det var så. Men det kan ha varit så. Och tanken fortsätter att tvinna på tråden. Den unge pojken somnade på kvällen, men väcktes av bullret när bänkarna sköts från bordet i nattvardssalen och av lovsången som uppstämades, när Jesus och hans lärjungar gick nedför trappan. Han visste att staden jäste av oro. Det var ingen tid till att slå eld, i mörkret rev han åt sig lakanet som mantel och skyndade ut på gatan för att se vart Mästaren tog vägen. Han sov några timmar under en buske i Getsemane, vaknade när arresteringen skedde, var nära att bli gripen men lämnade lakanet i sticket och flydde. Mark 14:51-52.

Vad var naturligare än att nattvardssalen blev den plats där lärjungarna återsamlades? I så fall var nattvardssalen belägen i Markus' moders hus, Apg 12:12. Eftersom modern nämns som ägare, var fadern tydligen död. Alltjämt bara förmodanden, men inte orimliga sådana.

Föga anade Johannes Markus, om det nu var han, att vattenhämtningen den ödesmättade skärtorsdagskvällen skulle få följder som förändrade hela hans liv. Han togs med på Paulus' och Barnabas' första missionsresa. Apg 12:25, Apg 13:5, kände modet svika när det började bli farligt och vände hem till sin mor i Jerusalem, Apg 13:13, ansågs av Paulus som opålitlig, Apg 15:38, togs med av Barnabas, Apg 15:39, återvann omsider Paulus' förtroende, Kol 4:10. Enligt mycket gamla uppgifter skall han ha tjänat Petrus som tolk i Rom. Han, som visste vad det ville säga att bli rädd, kan sägas vara den bland evangelisterna som särskilt låtit oss se Jesus som hjälten, den orädda. Den gången han svek Paulus' förväntningar, var han ung. Av allt att döma, blev han mogen, fast i tron och orädd. Men mest av allt är det kanske den bild av Jesus han tecknat som är orsak till att Markus' symbol är ett lejon. Av mannen med krukan blev mannen med lejonet. {/biblink}

Sven Danell: Bibliska bipersoner 23